

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE PERFECTE MOORD

Psychologische thriller in zeven bedrijven

door

Piet Reynders

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.2267

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE AI

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE PERFECTE MOORD* op te voeren moet de naam van auteur *PIET REYNDERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/020

ISBN 978-90-385-03844

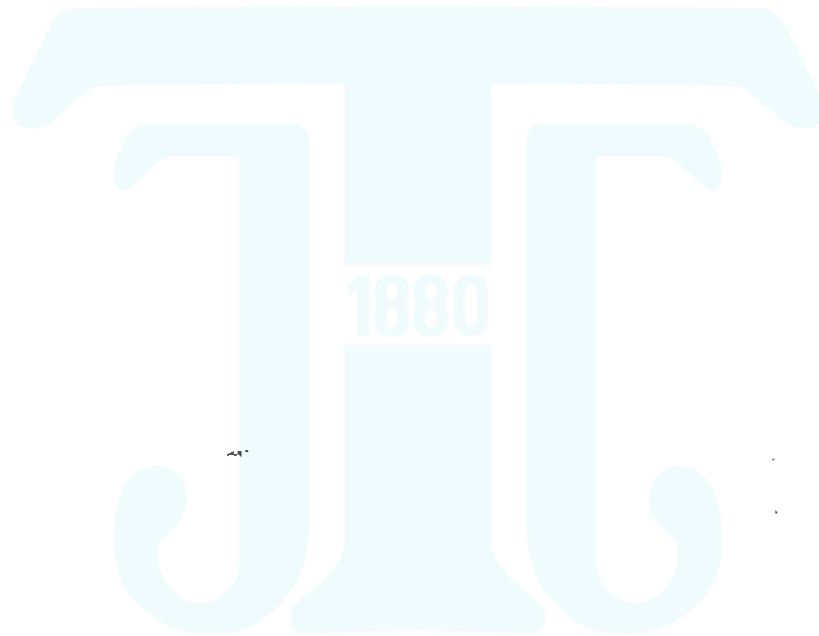
© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Piet Reynders

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tussen de schatrijke bankier Paul Taverniers en zijn beeldmooie vrouw Francine botert het allang niet meer, zeker niet nu de dame het openlijk aanlegt met journalist Tom Thibaut. Maar een scheiding zou voor Francine een financiële catastrofe betekenen.

Tom vindt echter dé oplossing. Waarom niet Francines eigen zoontje ontvoeren om op die wijze de bankier vijftig miljoen lichter te maken? Een plan, dat schijnbaar niet kan mislukken. Of toch? De hele geschiedenis krijgt in elk geval een onvoorziene wending wanneer de vluchtauto halsstarrig weigert te starten. En zo leidt de ontvoering tot de... perfecte moord.

PERSONAGES

AANTAL: 9, t.z. 5 mannen, 3 vrouwen, 1 jongetje.

Paul TAVERNIERS bankdirecteur - 40 jaar
Francine STERCKX zijn vrouw - 30 jaar.
Tom THIBAUT journalist, 30 jaar.

Peter DAMAN politiecommissaris.
Bob VERTESEN adjunct-politiecommissaris

Karel VERTOMMEN adjunct-bankdirecteur
Christel PIERLET secretaresse van Paul

EMMA meid
MARC zoontje van Paul, 10 jaar

Twee ambulanciers (eventueel)

DECOR

Het decor wordt gevormd door de leefkamer van de familie Taverniers. In de linkerkant leidt een deur naar het keukengedeelte en de inkomhal. In de rechterkant leidt een deur naar de slaapvertrekken. Rechts in de achterwand bevindt zich een glazen drieslagdeur die uitgaat op de tuin. Qua meubilair heeft men in de linkerhoek achteraan, voor een buffetkast, het bureau van Paul. Rechts, voor de tuindeur, bevindt zich de eettafel. Centraal op de voorgrond bevinden zich een salontafeltje en enkele zetels. Het geheel is luxueus gemeubeld.

INDELING

1. Eerste bedrijf, maandagmorgen 7.30 uur.
Tweede bedrijf, maandagmorgen 8.10 uur
2. Derde bedrijf, maandagmiddag, 13.10 uur.
Vierde bedrijf, maandagmiddag, 17.45 uur.
3. Vijfde bedrijf, dinsdagmorgen 7.30 uur.
4. Zesde bedrijf, woensdag, vroege voormiddag.
Zevende bedrijf, woensdagnamiddag, 15.15 uur.

EERSTE BEDRIJF

De klok wijst halfacht in de ochtend. Wanneer het doek opgaat zit de kleine Marc rechts aan de grote tafel (In profiel) smakelijk zijn ontbijt te verorberen, terwijl hij gespannen een strip leest. Hij is gekleed in pyjama. Na wat tijd komt zijn vader via de rechterdeur binnen, op pantoffels, eveneens gekleed in pyjama, waar overheen een modieuze kamerjas.

PAUL: Hoi, Marc! *(Terwijl hij naar het bureau links sloft, wrijft hij zijn zoon even liefdevol over het hoofd.)*

MARC: *(zonder opkijken) Paps!*

PAUL: *(die ondertussen bij het bureau is gekomen waar hij een stapeltje post - brieven en kranten - opneemt) Goed geslapen?*

MARC: *(nog altijd meer aandacht voor zijn strip betonend) Waarom niet?*

Paul neemt vluchtig de post door, waarbij hij eerst meer aandacht heeft voor de afzenders. Tenslotte opent hij enkele brieven, terwijl hij even omkijkt naar zijn zoontje.

PAUL: *(vermanend) Niet lezen onder het eten.*

MARC: Paps, het is zo spannend.

PAUL: Het is niet gezond. Een mens kan geen twee zaken tegelijk doen.

MARC: *(zucht nadrukkelijk)*

Marc zucht en sluit het boek, terwijl hij aan zijn laatste boterham begint. Vader, staand bij het bureau, vervolgt met zijn post. Na wat tijd gaat de linkerdeur open en komt Emma op met een dienblad en het ontbijt van Paul (een gekookt eitje, een glas fruitsap, boterhammen, koffiekannetje met kop, melk en suiker. Op het dienblad ligt ook een klein doosje.)

EMMA: Goedemorgen, mijnheer. *(Ze plaatst het dienblad op de tafel, links, pal tegenover Marc.)*

PAUL: *(wat afwezig, nauwelijks opkijkend) Morgend!*

- EMMA: *(terwijl ze het kleine doosje opneemt en aan Paul geeft)* Uw scheerapparaat, mijnheer. Mijnheer Coopmans heeft het tien minuten geleden binnengebracht.
- PAUL: *(het apparaat verwonderd aannemend)* Is het al hersteld?
- EMMA: Mijnheer Coopmans dacht dat u het wel nodig had.
- PAUL: Natuurlijk, natuurlijk. *(Hij legt het apparaat verstrooid op zijn bureau en wil verder gaan met het lezen van zijn post.)*
- EMMA: Als mijnheer nog iets wenst...? *(Emma aarzelt vooraleer zich terug te trekken naar de keuken.)*
- PAUL: *(opkijkend, verstrooid, niet onmiddellijk begrijpend)* Heu.. Neen, neen! Dank je Emma. *(Hij legt de post neer op het bureau, met uitzondering van een krant waarmee hij naar de tafel loopt en gaat zitten. Emma keert terug naar de keukendeur. Wanneer ze bijna verdwenen is, draait Paul zich naar haar om.)* Is mijn vrouw al op?
- EMMA: Ja, mijnheer. Ik heb toch lawaai gehoord boven.
- PAUL: *(knikt en mompelt)* Goed, goed. *(Emma aarzelt nog een ogenblik en gaat dan af.)*
- PAUL: *(tot zijn zoontje)* Heb je je schooltaken gemaakt, je lessen geleerd?
- MARC: *(de mond vol eten, knikkend)* Heu, heu!
- PAUL: Goed?
- MARC: *(wat verveeld)* Natuurlijk, paps!
- PAUL: Je had bij het laatste rapport anders zo geen fantastische cijfers.
- MARC: *(verontwaardigd)* Tachtig ten honderd!
- PAUL: Een Taverniers kan beter. Toen ik in het vierde zat haalde ik achtennegentig.
- MARC: *(ongelovig)* Ja?
- PAUL: *(bevestigend knikkend)* Ja.

Paul begint aan zijn ontbijt, met een half oog op de krant die hij naast zich op tafel gelegd heeft. Marc schrokt zijn laatste stukje brood naar binnen.

- MARC: Paps, niet lezen onder het eten.
- PAUL: *(kijkt verrast op, glimlacht dan terwijl hij de krant dichtvouwt)*
Je hebt gelijk.

Marc heeft gedaan met zijn ontbijt. Hij slurpt zijn laatste chocola op, springt recht, graait zijn stripboek mee en wil naar de deur rechts. Wanneer hij bijna buiten is, roept Paul hem na:

PAUL: Vergeet je tanden niet te poetsen.

MARC: (zingend) Neenee! (af)

Paul schudt glimlachend het hoofd terwijl hij naar de dichtklappende deur kijkt. Dan vouwt hij de krant terug open en eet verder. Na enkele ogenblikken rinkelt de telefoon op het bureau. Paul neemt op.

PAUL: Met Paul Taverniers.... Ho, Juffrouw Pierlet. Goed dat je belt. Kan je eerst even bij mij langs lopen voor je naar de bank gaat? Ik heb enkele zaken die je dringend moet regelen... Neen, ik kom pas tegen een uur of tien naar kantoor. Ik ga eerst naar die vergadering bij Strastructo. Vertommen komt me tegen halfnegen hier oppikken... Fijn! Tot seffens dan.

Paul legt terug op en gaat aan tafel verder eten. Na een poosje komt van rechts zijn vrouw binnen, nogal sexy gekleed met frivole lingerie onder een haast doorschijnende peignoir. Marc kijkt nauwelijks op, en ook Francine gunt hem amper een blik, terwijl ze doorloopt naar de keukendeur links. Ze opent de deur half en roept gebiedend:

FRANCINE: Emmal

Francine keert terug naar de tafel. Onderweg zet ze de radio aan. Eerst is er een spreekstem. Ze selecteert een andere zender die sweet music geeft. Ze selecteert een derde zender die harde rock geeft. Ze zet de radio keihard.

PAUL: (zich kwaad omdraaiend) Hei, kan dat niet wat stiller?

Francine haalt de schouders op en zet het volume een tikkeltje zachter.

PAUL: (bits) Nog stiller!

FRANCINE: Ouwe zak!

Francine laat het volume dalen tot een aanvaardbaar niveau, en loopt terug naar de tafel waar ze op de plaats van Marc gaat zitten, dus recht tegenover haar man. Ze schuift met een verveeld gebaar het dienblad met het eten van haar zoon opzij. Dan betoont ze interesse voor de krant van haar man, waarvan zij de achterste pagina kan lezen gezien Marc de krant half verticaal voor zich houdt.

FRANCINE: Laat me dat eens even zien.

PAUL: *(verwonderend over zijn krant heen naar haar kijkend)* Dat zijn de sportpagina's...

FRANCINE: En dan?

Paul haalt de schouders op en werpt haar de achterste katern toe.

FRANCINE: Hou, hou! Zo geven ze de koning zijn handschoenen ook.

Francine leest wat vertsrooid in de krant, daarbij af en toe onderzoekend naar haar man kijkend. Deze gunt haar echter geen blik, leest en eet rustig verder.

FRANCINE: Zeg, moet je vandaag niet naar de bank?

PAUL: *(zonder opkijken)* Ik moet eerst naar een vergadering.

Dan komt Emma binnen met een nieuw dienblad met daarop het ontbijt voor Francine: een potje yoghurt, een glaasje fruitsap en enkele geroosterde boterhammen.

EMMA: Goedemorgen, mevrouw.

FRANCINE: *(Zij beantwoordt de groet niet, maar wijst naar het dienblad van haar zoontje)* Ruim dat maar af!

Terwijl Emma het bevel opvolgt en wil vertrekken, proeft Francine van het fruitsap.

FRANCINE: Bah, dat fruitsap is lauw!

EMMA: *(verwonderd)* Het komt nochtans uit de koelkast, mevrouw.

FRANCINE: *(spottend)* Mogelijk. Maar dan heeft het er niet lang genoeg ingestaan.

EMMA: Van eergisteren, mevrouw.

FRANCINE: En dat moet ik geloven? *(Ze wuift Emma met haar hand weg.)*

Haal me een paar klontjes ijs.

Emma haalt berustend de schouders op en vertrekt terug naar de keuken.

PAUL: *(kwaad van over zijn krant)* Je moet niet zo bitsig zijn tegen Emma. Zo hou je geen personeel.

FRANCINE: *(terwijl ze begint te eten)* En als ze haar job niet goed doet? We betalen haar toch genoeg, of niet?

PAUL: Je moet menselijk blijven.

FRANCINE: Menselijk, menselijk? Tegenover een lompe koe die jij ergens uit de goot gevist hebt?

PAUL: Ik heb ook jou uit de goot gehaald.

FRANCINE: *(schamper)* En je was maar al te blij dat je het kon. Een sportief meisje, jong en mooi, snoezig en lief. Daarmee kon je uitpakken op party's en recepties, uitstekend voor je carrière, mijnheer de bankdirecteur.

PAUL: *(droog)* Maar dank zij die carrière leid je nu toch maar een luxeleventje. Een mooie villa, een eigen wagen, personeel...

FRANCINE: *(wrang)* Peuh! Maar geen vent in huis! Zaken hier, vergaderingen daar...

PAUL: *(verontwaardigd)* Dat hoort nu eenmaal bij mijn job. Bovendien, we hebben toch de weekends? *(zucht)* We hadden de weekends.

FRANCINE: *(opulieënd)* Wat wil je daarmee zeggen?

PAUL: *(nuchter, kalm)* Dat je er nooit meer bent. Tennissen met vriendinnen, uitgaan met lui van de krant, weekendjes in de Ardennen met die onnozele Tom...

FRANCINE: Hou, hou, dat is voor het werk! We maken samen een toeristische gids over de Condroz. Ik de tekst, hij de foto's...

Francine zwijgt abrupt omdat Emma binnenkomt met een bekertje ijsblokken. Zonder een woord zet ze het op tafel en verdwijnt weer.

FRANCINE: *(heftig)* Als je denkt dat er tussen mij en Tom Thibaut iets is, waarom stuur je dan geen privé-detective achter ons aan? Overspel. Is dat geen goede reden voor een scheiding?

PAUL: *(nog steeds doodkalm)* Ik betwijfel het.

- FRANCINE: Betwijfelen, betwijfelen! Neen, mijnheer wil geen scheiding, geen schandaal. Slecht voor zijn carrière.
- PAUL: *(sluw)* Geen scheiding? We leven al jaren naast elkaar. Een scheiding is nog de enige logische oplossing. Maar het initiatief zal niet van mij uitgaan. Als iemand het hier aftrapt zul jij dat zijn.
- FRANCINE: *(hysterisch lachend terwijl ze opspringt)* Nogal wiesdes. Dan ben ik de sigaar! Vrouw laat man zitten! Dan ben je mij geen alimentatie verschuldigd, én krijg je het hoederecht over ons zoontje.
- PAUL: Waarschijnlijk! *(Francine is ondertussen bij de radio gekomen, waarop Paul plots woedend schreeuwt:)* En zet verdomd die radio af!
- FRANCINE: *(grijpt woedend de radio en smakt hem op de grond)* Voilà! *(Dan laat ze zich snikkend in een zetel vallen. Paul bekijkt haar even, haalt de schouders op en gaat verder met zijn eten en zijn krant.)*
- PAUL: *(sarcastisch)* Ja, huil nog maar wat. Speel maar de onschuld. Mij vang je daar niet meer mee.
- FRANCINE: *(droogt snel haar tranen en heeft zich opvallend vlug terug onder controle)* Je zult niet lang meer lachen.

Francine gaat terug aan tafel zitten, mokkig, en eet verder. Wat later komt Marc terug binnen, ditmaal gekleed, een boekentas op de rug.

- MARC: Doe je me naar school, mams?
- FRANCINE: *(aanzelend)* Heu... Ik ben nog niet gekleed. Kun je niet te voet? Het is nog geen acht uur.
- MARC: *(trekt een verveeld gezicht)* Kom je me vanmiddag dan halen?
- FRANCINE: Ja, als ik tijdig weggeraak bij de kapster. Anders blijf je maar op school eten.
- MARC: *(terwijl hij naar zijn vader loopt en hem een vluchtige kus geeft)* Tot straks, paps.
- PAUL: Ja, baas!
- MARC: *(Hij geeft ook zijn moeder een kus)* Tot vanmiddag. *(Hij gaat langs de tuindeur buiten en links af).*
- PAUL: Moet je naar de kapster?
- FRANCINE: *(kortaf)* Heuheu! Om elf uur.

PAUL: Zo laat?

FRANCINE: Ik heb eerst een afspraak met de garage. Mijn wagen moet gesmeerd worden.

Paul en Francine beëindigen hun ontbijt.

FRANCINE: Emmal! *(Wanneer Emma wat later verschijnt:)* Afruimen!

EMMA: Goed, mevrouw. U hebt ook gedaan, mijnheer?

PAUL: Ja, Emma. *(Paul staat recht)* Ik ga me kleden.

Zonder zijn vrouw een blik te gunnen gaat Paul rechts af. Emma verdwijnt terug naar de keuken. Francine blijft even verslagen zitten, zucht dan en komt langzaam overeind. Ze begint door de kamer te ijsberen waarbij men duidelijk merkt dat ze over iets piekert. Ze struikelt bijna over de radio op de grond, raapt hem op, probeert of hij nog werkt maar krijgt er geen noot meer uit. Kwaad zet ze de radio terug op de kast.

FRANCINE: *(sissend)* Verdomd!

Ze loopt naar de telefoon, aarzelt, kijkt wantrouwig naar de deur waardoor Paul verdwenen is. Dan sluipt ze tot bij die deur, opent haar op een kier en luistert. Ze hoort niets wat haar schijnt te bevredigen. Ze loopt terug naar de telefoon, neemt de hoorn op en draait een nummer. Aan de andere kant wordt niet opgenomen.

FRANCINE: *(ongeduldig, zenuwachtig)* Kom nu, toe, kom nu! Neem op!

Op dat ogenblik verschijnt Tom Thibaut bij de tuindeur. Hij tikt zacht op de ruit, wat Francine doet schrikken. Maar dan haalt ze opgelucht adem, legt de hoorn neer en loopt naar de deur die ze opent.

FRANCINE: Mijn god, eindelijk! Ik wou je juist bellen.

TOM: Al ongerust? *(Hij tracht haar in zijn armen te nemen en te kussen, maar Francine weert hem af.)*

FRANCINE: Asjeblijft, Tom, laat dat!

TOM: Hoe?

FRANCINE: Paul is er nog, boven.

TOM: *(terwijl hij binnenkomt)* Zo?

FRANCINE: *(wat ongeduldig)* Meestal is ie al om halfacht weg naar de bank,

maar vandaag... Hij moet naar een vergadering of zo iets. *(Tom tracht haar opnieuw te omhelzen.)* Neen, Tom! Ik ben ook niet in de stemming. *(Francine werkt zich los. Dan kwaad:)* Waar zat je gisteravond? Of moet je die reservesleutel niet meer hebben?

TOM: *(grijnzend)* Tut, tut, wel! Daarom dat ik er nu ben.

FRANCINE: En waarom niet gisteravond? Uren heb ik hier zitten wachten, alleen.

TOM: Ik had nog een en ander te bespreken.

FRANCINE: *(schamper)* Met een mooie dame in "The Lord", in een zeer intiem tête-à-tête.

TOM: *(verbaasd)* Hoe weet jij dat?

FRANCINE: Virginia heeft jullie gezien. Ze belde het me om elf uur door.

TOM: *(spottend)* Je hebt een goede inlichtingsdienst. *(Dan plots wat geërgerd:)* Dat was Els. Zeg, asjeblijft! Er valt wel wat te bespreken wanneer je een ontvoering op touw wil zetten!

FRANCINE: Het plan gaat dan toch door?

TOM: *(wat ongeduldig)* Maar natuurlijk, schat.

FRANCINE: *(met een zucht van opluchting)* God-zij-dank! Ik vreesde al...

TOM: Dat ik je in de steek zou laten? Jou, en die vele miljoenen? *(Hij wil Francine weer in de armen nemen en kussen, maar Francine weert hem af.)*

FRANCINE: Laat dat, Tom. Paul kan elk ogenblik binnenkomen. *(Ze aarzelt een ogenblik.)* Zet je even, pak een whisky, ik ga me kleden. Paul mag ons zo niet samen zien, niet in deze negligé.

TOM: Okay!

FRANCINE: *(zich bij de deur omkerend)* Alles is dus geregeld?

TOM: Alles is in orde.

FRANCINE: *(zucht)* God-zij-dank! Ik zal wat blij zijn als het allemaal achter de rug is.

Francine verdwijnt naar de slaapvertrekken. Tom schenkt zich wat drank in, bekijkt even nieuwsgierig en opperlakkig de post van Paul, neemt dan de krant van de tafel en gaat daarmee in de zetel zitten. Hij begint de krant te lezen. Na een tijdje komt Paul binnen, nu alleen gekleed in pyjamabroek. Hij doet verrast wanneer hij Tom bemerkt, wil zich terugtrekken, bedenkt zich dan en loopt vervolgens naar het bureau.

- PAUL: *(koel)* Jij hier?
- TOM: Ja! Jouw vrouw moet even dringend mee naar de redactie. De hoofdredacteur wil enkele wijzigingen aan haar laatste reportage.
- PAUL: Ach zo! *(Hij begint op het bureau tussen de papieren naar zijn scheerapparaat te zoeken. Over zijn schouders tot Tom:)* Lees je nu ook al de concurrentie?
- TOM: Een goede journalist moet op de hoogte blijven, ook van wat de anderen schrijven.
- PAUL: *(knikt)* Dat zal wel. *(Hij vindt het scheerapparaat, en tot Tom, bijna verontschuldigend:)* Mijn scheerapparaat.

Paul gaat terug af, Tom leest verder in zijn krant. Dan komt Emma op met een stofzuiger.

- EMMA: Ho, pardon!

Emma bemerkt dat er bezoek is, plaatst de stofzuiger in een hoek en wil terug naar de keuken.

- TOM: Is Marc al naar school?
- EMMA: Jawel, mijnheer...
- TOM: Te voet?
- EMMA: Ik denk het, mijnheer.

Emma blijft even aarzelend bij de deur staan, maar omdat Tom terug al zijn aandacht aan de krant wijdt, vertrekt ze toch maar. Eens weg vouwt Tom de krant snel op en loopt naar de telefoon. Hij draait een nummer. Na een tijdje krijgt hij verbinding.

- TOM: *(gedempt)* Hallo Frank? Alles in orde?... Ja, de kleine is naar school... Waarom zou hij ziek zijn?... De wet van Murphy? Neen, ditmaal slaat niets tegen, als je het plan tenminste stipt volgt... Ja, vijf over elf ben ik met de wagen aan de Noordpoort, zoals afgesproken. Dan kunnen jij en Els overnemen... Natuurlijk heb ik de reserve contactsleutel... Hoelang het zal duren? Een vijftal dagen misschien... Neen, beslist niet langer. Tot straks.

Tom zucht opgelucht, legt terug op en gaat weer zitten om opnieuw de krant te lezen. Wat later komt Francine terug binnen, gekleed in een flatterende zomerjurk.

FRANCINE: Hier, mijn reserve autosleutels. *(Ze reikt hem een bosje sleutels aan.)* Is Paul beneden geweest?

TOM: Ja, zijn scheerapparaat lag hier nog.

FRANCINE: En wat heb je gezegd?

TOM: Een smoesje. Dat ik je kwam ophalen. Dat je even dringend op de redactie moest zijn.

FRANCINE: Handig bedacht. *(Ze loopt naar de bar.)* Ik kan een borrel ook wel gebruiken. *(Ze schenkt zich een glas in en komt bij Tom zitten.)*

TOM: *(aarzelend)* Zou hij iets vermoeden, ik bedoel: over ons?

FRANCINE: *(lacht schamper)* Vermoeden? Hij weet het gewoon.

TOM: Hij was anders heel vriendelijk tegen mij.

FRANCINE: O, maar hij wil geen schandaal, en zeker geen scheiding, of het initiatief moest volledig van mij komen.

TOM: Hij verwacht dat je ophoepelt?

FRANCINE: Dat zou hij willen, maar hij verwacht het niet. Als ik opstap ben ik de schuldige. Dat betekent: geen onderhoudsgeld. Dan sta ik op straat. Weg mijn luxelevantje, de mooie wagen, de villa, de reisjes en uitstapjes. Want ik heb niets, en als free-lance journaliste verdien ik nauwelijks wat...

TOM: Terwijl mijn wedde je ook niet die weelde kan geven. *(zucht)* Maar ja, over enkele dagen is alles opgelost. *(Tom komt overeind en begint door de kamer te ijsberen.)*

FRANCINE: Denk je?

TOM: Och schat, het kan niet mislukken. Als iedereen zich maar stipt aan de timing houdt.

FRANCINE: Wat mij betreft zal dat geen probleem zijn. Ik moet eerst wel naar de garage, maar om elf uur ben ik zeker bij de kapster.

TOM: *(knikkend)* En jij parkeert jouw wagen in de Ridderstraat.

FRANCINE: Natuurlijk! Daar is rond dat uur altijd wel een plaatsje vrij.

TOM: *(meer tot zijn elgen)* Dus één minuut na elf kom ik jouw wagen ophalen. Ik rijd er mee naar de parking aan de Noordpoort, waar Frank en Els overnemen. Stipt halftwaalf verschijnt Els dan met

jouw wagen voor de school van Marc...

FRANCINE: Zal de jongen geen argwaan hebben?

TOM: Uitgesloten! Hij zal om te beginnen jouw wagen herkennen. Daarbij heeft Els zowat jouw gestalte en haartooi. Bovendien is zij van ver slechts een schim in de auto. Marc zal niets merken.

FRANCINE: Maar eens ingestapt...?

TOM: Els heeft wel een smoesje klaar. Zij is een vriendin van jou. En jij hebt haar gevraagd Tom even op te halen, omdat je nog bij de kapster zit. En zelfs als de jongen moeilijk moest gaan doen, Frank zit ook in de wagen, verscholen tussen de zetels. Eens de jongen binnen zal hij hem wel in bedwang houden.

FRANCINE: Hij zal hem toch geen pijn doen?

TOM: Hoe kom je erbij? Een volwassen kerel kan een kereltje van tien toch gemakkelijk baas.

FRANCINE: Het klinkt te mooi om waar te zijn.

TOM: Het kan niet mislukken. Dan rijdt Els terug naar de parking aan de Noordpoort, waar iedereen overstapt in de wagen van Frank en vertrekt naar de Ardennen. En even later ga ik jouw wagen weer ophalen en parkeer hem terug in de Ridderstraat. Het enige waar jij moet voor zorgen is dat je wat opgehouden wordt bij de kapster, dat je dus te laat bent om zelf Marc nog af te halen aan school. Je komt dus rechtstreeks naar huis. En op die wijze heb je ook een uitstekend alibi. Bovendien, de ontvoering van Marc zal pas in de late namiddag worden opgemerkt, om vier uur, wanneer hij niet terugkeert van school. Tegen die tijd zit hij allang veilig en wel in mijn buitenhuisje in Barvaux.

FRANCINE: En jij?

TOM: Ik ben de hele dag op weg voor verschillende stadsreportages: een kunstschilder, een interview met de burgemeester, een voorbeschuiving in verband met een komende tentoonstelling over Rembrandt, en van die zaken meer. Neen, ik kan mijn tijdsgebruik wel verrechtvaardigen. Wie gaat ons bovendien verdenken? Welke moeder ontvoert haar eigen kind?

FRANCINE: En die Frank en Els, ik ken hen niet. Zijn die te vertrouwen?

TOM: Natuurlijk! Zij verdienen er trouwens een half miljoentje aan.

FRANCINE: En wij vijftig.